Subota, 15.03.2014.g.

Bio sam jučer na jednom sudu, u zgradi sa dugim hodnicima i mnogim vratima iza kojih se vode razni sudski postupci.

Sjedio sam pred jednim takvim vratima i čekao da me pozovu unutra, kao svjedoka u jednom postupku.

Kako se odužilo čekanje, počeo sam u sebi molitvu KRUNICE NAŠE NEBESKE MAJČICE, DJEVICE MARIJE. ŽALOSNA OTAJSTVA.

I usput su mi kroz misli prolazila iskustva koja sam ja u svojoj profesiji, diplomiranog pravnika, imao u svojem životu.

I sada radim taj posao, I JAKO, JAKO SAM ŽALOSTAN, KADA VIDIM KAKO JE GRJEŠNA TA MOJA PROFESIJA.

I KAKO I JA, KAKO GOD BIO U VJERI, I OPREDJELJEN ZA VRŠENJE ZAPOVIJEDI KOJE NAM JE OSTAVIO GOSPODIN KADA JE BIO OVDJE NA ZEMLJI, KAKO I DALJE ČESTO ČINIM SVJESNE I NESVJESNE

GRIJEHE U OBAVLJANJU SVOJEG SVAKODNEVNOG

POSLA U PRAVNOJ PROFESIJI.

NAROČITO, SE STALNO "SPOTAKNEM" NA ISTINU.
O BOŽE MOJ, KAKO JE ISTINA VISOKO BRDO!

A OSOBITO U MOJOJ PROFESIJI …

I "uhvatim" se tako u razmišljanju da bih najradije radio

nešto drugo.

A onda opet pitanje samom sebi; A ZAŠTO MI JE ONDA

GOSPODIN NAMIJENIO DA ZAVRŠIM UPRAVO PRAVNI

FAKULTET I DA ME CIJELI ŽIVOT SVI PRVO GLEDAJU

KAO PRAVNIKA!?

DA, LJUBLJENI MOJ BOŽE, ZNAM DA TU TREBAM

TRAŽITI ODGOVORE …

NE "ZAŠTO" NEGO "ŠTO", ŠTO MORAM UČINITI TU

GDJE JESAM, NA PRAVNIM POSLOVIMA, PO SUDOVIMA

I RAZNIM DRUGIM ORGANIMA I INSTITUCIJAMA,

TAKAV KAKAV JESAM, DIPLOMIRANI PRAVNIK, SA

KRUNICOM OKO VRATA I S TOBOM U SRCU

GOSPODINE …

DA ZNAM, TU ME TREBAŠ, TO JE MOJ PUT.

ALI, TEŠKO JE TO, GOSPODINE MOJ …

Odlazeći na taj sud, sjedeći i čekajući tamo, STALNO SAM OSJEĆAO, PONEKAD VIŠE A PONEKAD MANJE, NEKI PRITISAK U SEBI I OKO SEBE.

TU DOLAZE RAZNI LJUDI I RAZNIM ŽIVOTNIM SITUACIJAMA I TRAŽE PRAVDU. ILI JU NASTOJE IZBJEĆI.

SVAKO NASTOJI DOBITI ONO PO ŠTO JE DOŠAO. I VRLO ČESTO SE NE BIRAJU NI RIJEČI NI SREDSTVA KAKO DO TOGA DOĆI.

A TU ZLI CARUJE …

Sjedeći tako u hodniku, na sudu, pred vratima sudnice, i moleći ŽALOSNA OTAJSTVA KRUNICE, došao sam i do četvrte desetice, **"KOJI JE ZA NAS TEŠKI KRIŽ NOSIO".**

I ODJEDNOM, U DUHU, UGLEDAM

NAŠEG LJUBLJENOG GOSPODINA

ISUSA KAKO NEDALEKO OD MENE,

TEŠKOG KORAKA, NOSI TEŠKI KRIŽ

I VUČE DALJE NIZ HODNIK.

GLEDAO SAM SVE TO NEKOLIKO

TRENUTAKA DOK JE ON TEŠKOG

KORAKA, VUKUĆI KRIŽ, NASTAVIO

DALJE PO HODNIKU.

DA, MOJ LJUBLJENI GOSPODIN SAMO MI JE POKAZAO KOLIKO TEŠKIH GRIJEHA "SKUPLJA" ON PO OVOM HODNIKU.

ON JE TU. SA SVOJIM KRIŽEM HODA PO OVOM NAŠEM ZEMALJSKOM SVIJETU I "SKUPLJA" NAŠE GRIJEHE.

A JA I MOJI KOLEGE MU NEMILICE TOVARIMO SVE VIŠE I VIŠE …

LAŽI, PREVARE, OBMANE, MRŽNJU I SRDITOSTI,

OGOVARANJA, ZLOUPOTREBE …

MOŽDA SAM PREKRITIČAN, TAŠT NA SEBE I SVOJE KOLEGE …

ALI GOSPODINE, ZAŠTO ONDA OSJEĆAM TOLIKU ŽALOST U SRCU!?

ZAŠTO ONDA OSJEĆAM TAKVO PRISUSTVO ZLOGA I NJEGOVIH U TOME ŠTO RADIMO MOJI KOLEGE I JA!?

I TAKO SE NEKAD OSJEĆAM U SVEMU TOME BESPOMOĆAN DA IŠTA UČINIM, DA IŠTA PROMIJENIM …

A OPET, NIJE MOJE DA PROMIJENIM SVIJET.

JA MOGU MIJENJATI SEBE. I TO SVJEDOČITI DRUGIMA.

I SLAVITI GOSPODINA KROZ TO.

JER ON ME JE PROMIJENIO.

ON MI JE POMOGAO DA SPOZNAM SEBE.

A NAJPRIJE SAM MORAO SPOZNATI SVOJE

GRIJEHE.

ONDA SAM MORAO SPOZNATI NJEGA I DA JE

ON JEDINA POMOĆ, JEDINI PUT SPASENJA ZA

MENE KAO ČOVJEKA OVDJE NA ZEMLJI.

I TEK ONDA SAM MOGAO POČETI SPOZNAVATI

ONO ŠTO SE DOGAĐA OKO MENE.

I ŠTO JA U SVEMU TOME MOGU UČINITI.

TO GOSPODIN TRAŽI OD MENE, OD SVAKOG OD

NAS.

DA SPOZNAMO NJEGA, DA PREKO NJEGA

SPOZNAMO SEBE I DA ONDA SPOZNAMO ONO

ŠTO JE NAŠE POSLANJE, NAŠ SMISAO

POSTOJANJA, NAŠ ZADATAK U OVOM SVOJEM

ZEMALJSKOM ŽIVOTU.

I NIKOME, BAŠ NIKOME, NIJE NAŠ LJUBLJENI

GOSPODIN ODREDIO I PREDVIDIO DA SPASI SVIJET.

BAŠ NIKOME.

JER TO JE NJEGOVO, ON JE PREUZEO TO NA SEBE.

A MOJE JE DA MU U TOME POMOGNEM.

NE DA ZAUZMEM NJEGOVO MJESTO NEGO DA MU

POMOGNEM.

DA ONDA, KADA ON SA KRIŽEM HODA TAMO GDJE

JA RADIM, DA MU NE "BACAM" NA NJEGA SVOJE

LAŽI, SRDITOSTI, PREVARE, OGOVARANJA,

ZLOUPOTREBE …

SVOJE. ONE ZA KOJE SAM SVJESTAN DA IH NE

SMIJEM ČINITI.

I BITI DRUGIMA SVJEDOK SVOJIM PONAŠANJEM.

JA DRUGE, ONE KOJE SUSREĆEM U SVOJEM POSLU,

NE MOGU PROMIJENITI SVOJIM RIJEČIMA.

NE, SAMO IM MOGU POMOĆI DA, VIDJEĆI MOJA DJELA, PREPOZNAJU SVOJE GRIJEHE, DA DOBIJU ŽELJU DA SE PROMIJENE I DA TO POKUŠAJU UČINITI.

I ZATO MI SE U ZADNJE VRIJEME ČESTO U MENI JAVI ŽALOST, DUBOKA ŽALOST, KADA VIDIM I OSJETIM KAKO LJUDI OKO MENE GRIJEŠE I VRIJEĐAJU MOJEG LJUBLJENOG GOSPODINA.

NE JAVLJA MI SE VIŠE SRDITOST PROTIV TAKVIH LJUDI NEGO ŽALOST.

I ONE RIJEČI GOSPODINA ISUSA JERUZALEMSKIM ŽENAMA NA KRIŽNOM PUTU NA KALVARIJU.

NE PLAČITE ZBOG MENE, NEGO ZBOG SEBE I SVOJI GRIJEHA.

DA, MOJ OSJEĆAJ ŽALOSTI MI GOVORI O PROPASTI TIH LJUDI, O NJIHOVOM TEŠKOM PUTU U KRALJEVSTVO BOŽJE, AKO IM JE UOPĆE I NAMIJENJENO.

TO ME PONEKAD UČINI DUBOKO,

DUBOKO ŽALOSNIM.

I BAŠ MI JE OVIH DAN POSTALA JASNA ONA KONSTATACIJA KOJU SAM PRIJE ZNAO ČESTO ČUTI, KAKO SU NAŠI ANĐELI ČUVARI ČESTO ŽALOSNI I PLAČU RADI NAŠIH GRIJEHA.

NISU LJUTI NAS NEGO SAMO PLAČU JER VIDE KAKO IDEMO U PROPAST.

I ZATO NE ČUDI TAKVO SILNO

VESELJE GORE NA NEBU, U

KRALJEVSTVU BOŽJEM, KADA SE

OBRATI SAMO JEDAN GRJEŠNIK!

O BOŽE MOJ, BOŽE MOJ, SMILUJ SE

NAMA GRIJEŠNICIMA, POSEBNO ONIMA

KOJI SU NAJDUBLJE ZAPALI U GRIJEH,

KOJI NISU SVJESNI TRAGEDIJE STANJA

U KOJEM SE NALAZE.

SMILUJ SE, SMILUJ SE MOJ LJUBLJENI

GOSPODINE PO MILOSRĐU I LJUBAVI

SVOJOJ BESKRAJNOJ.

SMILUJ SE MOJ BOŽE!

SMILUJ SE!